

Харітонова Діана

231 група

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

Чернівці, Україна

Науовий керівник: Белей Світлана

к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування

Чернівецький національний університету імені Юрія Федьковича

Чернівці, Україна

Diana Haritonova

group 231

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

Chernivtsi, Ukraine

Scientific supervisor: Svitlana Belei

Associate Professor Departments of Accounting and Taxation

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

Chernivtsi, Ukraine

**ВЗАЄМОДІЯ ТА ВЗАЄМОЗАЛЕЖНІСТЬ СВІТОВОГО РИНКУ ПРАЦІ ТА
РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ
INTERACTION AND DEPENDENCE OF THE WORLD LABOR MARKET AND THE
MODERN EDUCATION DEVELOPMENT**

Для України, як і для всього світу, типовою є тенденція перевищення молодіжного безробіття та складнощі пошуку першого робочого місця. Це відбувається внаслідок посилення невідповідності попиту на робочу силу та її пропозиції як за професійно-кваліфікаційними ознаками, так і за якісними характеристиками. Тому в сучасному світі освіта стає найвагомим важелем впливу на життя суспільства та зазнає глибокого реформування. Процеси взаємодії ринків праці та освіти спрямовані на подолання дисбалансу попиту та пропозиції на працю, що досягається у процесі постійного моніторингу обох ринкових систем та дає змогу розглядати у динаміці минуле, теперішнє та майбутнє функціонування цих ринків. Зміст взаємодії ринків праці та проявляється у реалізації спільної діяльності всіх її суб'єктів через систему правових норм та організаційно-економічних механізмів, що сприяють їхньому ефективному функціонуванню з метою найповнішого задоволення індивідуальних та суспільних потреб. Взаємодія ринків праці та освіти – це технологія узгодження поведінки всіх суб'єктів ринкових відносин (держави, профспілок, організацій роботодавців, навчальних закладів, учнів та студентів) у процесі якої досягається узгодження попиту та пропозиції на кваліфіковану робочу силу, створюються передумови для відтворення людського капіталу та забезпечується стійке соціально-економічне зростання (рис. 1).

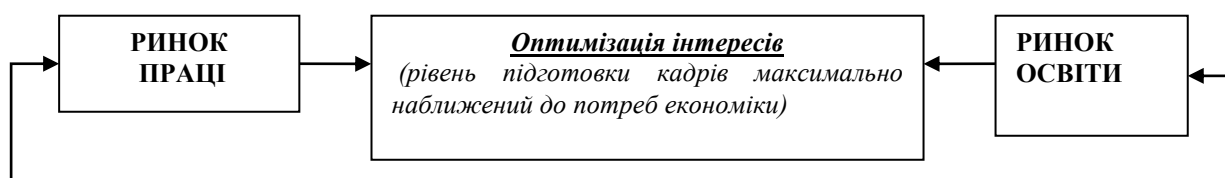

Рис. 1 Схема взаємодії та взаємозалежності ринків праці та освіти

*Джерело: складено автором

Характер взаємодії суб'єктів ринків праці та освіти визначається сукупністю економічних, соціальних та інституційних відносин між ними щодо організації навчання та підвищення кваліфікації кадрів, їх найму та використання. Важливий вплив на характер взаємодії між суб'єктами ринків праці та освіти має тип та специфіка сучасного виробництва.

Тому модернізація сучасної освіти в першу чергу пов'язана з тим, що безперервний розвиток технологій, НТП (науково-технічного прогресу), потребує для майбутніх фахівців, спеціалістів знань та навичок, які допоможуть при роботі та просуванні себе як окремого «товару». Розвиток навичок для суспільства, знань, було визначено складовою цілі підвищення якості освіти. Система охоплює вісім ключових компетентностей: спілкування рідною мовою, спілкування іноземною мовою, математична компетентність та базові компетентності у галузі науки та техніки, цифрова компетентність, вміння вчитись, міжособистісна, міжкультурна, соціальна і громадянська компетентності, підприємливість та культурне самовираження. Дані можливості вдало модернізують розуміння людей щодо інновацій та дозволяють виростити покоління науковці та геніїв, за якими завжди є попит на ринку праці.

Іншим дієвим інструментом забезпечення високого рівня освітньої якості є забезпечення рівного доступу до ІКТ (інформаційно-комунікаційних технологій), що планувалось досягти не тільки за рахунок забезпечення відповідним обладнанням та широкими комунікаційними можливостями, але й за рахунок високоякісного програмного забезпечення. Проблема залучення молоді до вивчення природничо-наукових та математичних дисциплін планується вирішуватись шляхом як оновлення змісту природничо-математичної освіти на рівні середньої школи, так і посилення зв'язків з промисловістю та бізнесом.

Велику увагу забезпеченню якості освіти приділяє і ЮНЕСКО. Підхід її у галузі моніторингу освітніх послуг в країнах-членах ґрунтується на аксіомі про те, що доступ до базової освіти високої якості є невід'ємним правом людини, проголошеним на форумах «Освіта для всіх» та зафіксовано у Джомтьєнській (1990) та Даккарській (2000) деклараціях. Оцінка врахування цього права державами передбачає аналіз доступу до якісної освіти, що робиться, наприклад, у виданні ЮНЕСКО та Інституту статистики ЮНЕСКО «Global Education Digest 2003: Comparing Education Statistics Across the World» («Всесвітній звіт з освіти 2003: порівняння світової статистики у світі»), де аналізуються освітні системи та тенденції розвитку за основними показниками, структурованими за рівнями освіти [1].

Домінуючий фактор людського потенціалу на ринку праці – іноземна мова, особливо англійська. Оскільки володіння іноземною мовою розглядається як одна з фундаментальних компетентностей громадянина суспільства знань, розвиток змісту іншомовної освіти та технологій для навчання іноземних мов, як і створення платформи для обмінів для учнів й викладачів в рамках ЄС. Вони запропонували концепцію «personal adaptive language», суть якої полягає в тому, щоб кожна людина вивчила легку для засвоєння іноземну мову. В Україні, окрім англійської, досить реально також впровадити вивчення польської, білоруської, чеської, словацької, болгарської, хорватської та інших слов'янських мов. По-перше, це дуже зручно як для простого спілкування громадян, та і для бізнес-стосунків. По-друге, знання різних мов є перспективним та конкурентоспроможним на ринку праці [2].

Отож механізм взаємодії ринків праці та освіти є цілком природним і базується на соціальному партнерстві всіх зацікавлених сторін та має множину способів і методів, які за умови ефективного використання можуть сприяти розв'язанню проблеми неузгодженості кваліфікацій з потребами ринку праці, досягнення балансу між захищеністю зайнятості й доходів та гнучкістю ринку праці. Пріоритетним напрямом в системі освіти є досягнення рівних можливостей в отриманні освіти, забезпечення громадян базовими знаннями, здібностями та вміннями, які необхідні для соціальної та професійної інтеграції у суспільство; зближення змісту освіти до очікувань роботодавців; пристосування нових форм навчання до існуючої системи кваліфікацій у галузі освіти і підготовки кадрів; інтенсифікація мобільності студентів.

Перелік використаних джерел:

1. Освітні системи країн європейського союзу: загальна характеристика URL: <http://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/9019/1/Sysoieva%20Osvitni%20s.pdf> (дата звернення 12.03.2020р).
2. Освіта в Україні і світі (сучасні реалії) URL: https://pidruchniki.com/12461220/filosofiya/osvita_ukrayini_sviti_suchasni_realiyi (дата звернення 12.03.2020р)
3. Роль освіти і культури у формуванні людини URL: <http://referat-ok.com.ua/kulturologiya-ta-mistectvo/rol-osviti-i-kulturi-u-formuvanni-lyudini> (дата звернення 12.03.2020р).

УДК 331.5

Харітонова Діана

231 група

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

Чернівці, Україна

Науковий керівник: Белей Світлана

к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

Чернівці, Україна

Diana Haritonova

group 231

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

Chernivtsi, Ukraine

Scientific supervisor: Svitlana Belei

Associate Professor Departments of Accounting and Taxation

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

Chernivtsi, Ukraine

ТЕНДЕНЦІЇ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ FOREIGN TRADE TRENDS OF UKRAINE: PROBLEMS AND PROSPECTS

Завдяки своєму вигідному географічному положенню Україна може продавати товари та послуги за межі країни по вигідним цінам. Експорт завжди був одним з основних факторів підтримки економічної активності країни на зовнішньому ринку. У травні 2008 року Україна стала одним з членів СОТ, що зробило її рівноправним партнером на світових ринках. Завдяки цьому були скасовані обмеження та розширились можливості для вітчизняної промисловості, особливо для металургійної, машинобудівної, хімічної, сільськогосподарських галузей. Проаналізувавши сучасні торгівельні відносини України з провідними країнами світу, виявлено, що експорт у порівнянні з 2018 роком зріс на 7% й склав більше 20 млрд. дол., частка імпорту зросла на 9,3%, що становить 23,5 млрд. дол.[1]. У топ-5 країн, куди найбільше продавали товари і послуг увійшли:

1. Польща – менш як за пів року Україна експортувала продукції на 1 млрд. 434 млн. дол., що збільшило експорт більш як на 5%.
2. Росія – незважаючи на складне політичне становище, частка експорту склала 1 млрд. 336 млн. дол., однак відсоток експорту знизився більш як на 11%.
3. Китай – експорт зріс удвічі (50,5%) і становив 1 млрд. 287 млн. дол..
4. Туреччина – вивіз товарів впав на 7%, але у грошовому вираженні становив майже 1 млрд. 113 млн. дол.
5. Італія – експорт впав на 9,6% (1 млрд. 61 млн. дол.)[1].